Lietas arhīva Nr. 1A-0033-19/15
ECLI:LV:RLPT:2019:0228.1A29019018.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 28.februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese D.Bērziņa
2019.gada 28.februārī rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzējs) sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronova (turpmāk tekstā - iestāde) 2018.gada 24.oktobra lēmumu Nr. D57/01/512719928/1.

Aprakstošā daļa

2018.gada 21.septembrī Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes inspektors A.Popens sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.512719928 par to, ka 2018.gada 21.septembrī pulksten 18:45 transportlīdzeklis BMW ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, novietots stāvēšanai Rīgā uz Dagdas ielas pie nama Lāčplēša ielā 112A tuvāk par 5m (2.80 m) no krustojuma, tādējādi neievērojot „Ceļu satiksmes noteikumu" 121.6 punktā noteiktas prasības.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 8.punktā, un vadītājam uzlikts naudas sods 40,00 EUR apmērā.

Protokolu-lēmumu Nr. 512719928 iesniedzējs pārsūdzēja augstākā iestādē.

Ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronova 2018.gada 24.oktobra lēmumu Nr. D57/01/512719928/1 atstāts negrozīts protokols-lēmums Nr.512719928, savukārt iesniedzēja sūdzība noraidīta.

2018.gada 16.novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par iestādes lēmumu Nr. D57/01/512719928/1.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka lēmumam nepiekrīt un pārsūdz to pilnā apmērā.

Iesniedzējs norāda, ka neapstrīd protokolā-lēmumā konstatētos lietas apstākļus un atzīst, ka bija izdarījis protokolā-lēmumā minēto administratīvo pārkāpumu. Tomēr ņemot vērā to, ka izdarītais administratīvais pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un viņu mantai, kā arī par šo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit eiro, lūdz izvērtēt lietas apstākļus un sūdzībā norādītos apstākļus, un saskaņā ar Latvijas APK 21.pantā noteikto, atzīt izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu un izbeigt uzsākto lietvedību, atbrīvojot iesniedzēju no administratīvās atbildības, izsakot aizrādījumu.

Attiecībā par pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem iesniedzējs norāda, ka pārkāpumu izdarīja neapzināti, jo novietojot transportlīdzekli stāvēšanai tobrīd pārliecinājās vienīgi par to, lai netiktu pārkāptas Ceļu satiksmes likuma 121.4. punkta prasības par minimālo 3 metru attālumu starp transportlīdzekli un brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, kas sadala braukšanas virzienus Dagdas ielas sākumā pie krustojuma ar Lāčplēša ielu, tomēr neatminējos par Ceļu satiksmes noteikumu 121.6.punktā noteikto 5 metru attālumu no krustojuma sākuma.

Iesniedzējs norāda, ka pārkāpums nav radījis traucējumu ceļu satiksmei un nav bijis ilgstošs, proti, aptuveni 10 minūtes, sakarā ar pirkumu izdarīšanu veikalā NTG Lāčplēša ielā 112, norādot, ka par veikto pirkumu ir saglabāts kases čeks, pārkāpums tika izdarīts piektdienas novakarē pēc darba dienas beigām, kad satiksmes intensitāte vairs nebija tika augsta, kā dienas laikā. Iesniedzējs norāda, ka pēdējo reizi pie administratīvās atbildības tika saukts vairāk nekā 15 gadus atpakaļ, kā arī kopš 2017.gada oktobra, kad tika reģistrēts kā protokolā-lēmumā norādītā transportlīdzekļa turētājs, nav izdarījis nevienu administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē.

Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro* un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Iesniedzējs norāda, ka, izskatot lietu būtu vērtējami gan faktiskie lietas apstākļi. Proti, transportlīdzeklis neradīja traucējumus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, pārkāpums tika izdarīts piektdienas novakarē pēc darba dienas beigām, kad satiksmes intensitāte vairs nebija tika augsta, kā dienas laikā. Pārkāpums nebija ilgstošs - ne ilgāk kā 10 minūtes, kas bija saistīts ar pirkuma izdarīšanu veikalā NTG Lāčplēša ielā 112, Rīgā. No čekā norādītās informācijas ir konstatējams, ka pirkums ir izdarīts 2018.gada 21.septembra plkst. 18:49, proti, četras minūtes pēc tā, kad tika uzsākta protokola-lēmuma sastādīšana. Pēc pirkuma izdarīšanas iesniedzējs atgriezās pie transportlīdzekļa. Iesniedzēja ieskatā lietā būtu vērtējama subjektīvā attieksme pret pārkāpumu. Administratīvo pārkāpumu iesniedzējs izdarīja aiz neuzmanības, pārkāpuma izdarīšanu nožēlo.

Ņemot vērā iepriekš minēto iesniedzējs lūdz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesu atcelt Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronova 2018.gada 24.okotobra lēmumu Nr.D57/01/512719928/l un saskaņā ar Latvijas APK 21.pantā noteikto atzīt izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu un izbeigt uzsākto lietvedību, atbrīvojot iesniedzēju no administratīvās atbildības.

2018.gada 12.decembrī tiesā no iestādes saņemts paskaidrojums par /pers. A/ sūdzību. Paskaidrojumā iestāde norāda, ka izvērtējot 7.11.2018. sūdzībā minētos argumentus, iestāde norāda, ka atbildība par Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 8.punktā paredzēto pārkāpumu ir paredzēta gan par darbību ar nodomu, gan par darbību aiz neuzmanības. Šāda atziņa jau iepriekš līdzīgos apstākļos tika izvirzīta tiesu praksē (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 04.10.2013. spriedums lietā Nr.A420666010, 11.punkts*). Līdz ar to nav pamats uzskatīt, ka, pieņemot Lēmumu, būtu jāizvērtē vai iesniedzēja rīcība, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai Lēmumā norādītajā vietā un laikā, tas ir, tuvāk par 5 metriem no Lāčplēša ielas un Dagdas ielas, Rīgā, krustojuma, bija tīša vai aiz neuzmanības.

Iestāde norāda, ka CSN 121.6.apakšpunkts nav paredzēts tikai un vienīgi, lai neradītu draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un viņu mantai - tas ir paredzēts, lai uzlabotu pārredzamību krustojumā un tādejādi - ceļu satiksmes drošību. Konkrētā gadījumā no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem (Lēmuma, fotoattēliem un administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma Nr.512719928) ir konstatējami apstākļi, kas paaugstina satiksmes drošības apdraudējuma risku, tas ir, Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai tuvāk par 5 metriem no Lāčplēša ielas un Dagdas ielas, Rīgā, krustojuma (2,80 m), palielinot citu transportlīdzekļu vadītāju drošas pārredzamības risku. Līdz ar to nepareizi novietots transportlīdzeklis ierobežo kustības caurlaidību krustojumā, kā arī traucē pārējiem ceļu satiksmes dalībniekiem droši izbraukt krustojumu, jo aizsedz skatu tiem transportlīdzekļu vadītājiem,

kuriem jāveic pagrieziena manevrs. Līdz ar ko iesniedzēja arguments, ka novietotais transportlīdzeklis nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un viņu mantai ir apšaubāms.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 2.panta 1.punktā noteiktajam, likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu. Savukārt, CSL19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Līdz ar to, lai izpildītu minētajās tiesību normās noteiktos transportlīdzekļa vadītāja pienākumus un samērotu tos ar pārējo ceļu satiksmes dalībnieku pienākumiem, tiesībām un interesēm, transportlīdzekļa vadītāja rīcībai ir jāatbilst CSN, izņemot tādus gadījumus, kad pastāv objektīvi un no transportlīdzekļa vadītāja gribas neatkarīgi iemesli/apstākļi, kuru dēļ, noteikumu nav bijis iespējams izpildīt. Tieši transportlīdzekļa vadītājs kā ceļu satiksmes dalībnieks ir atbildīgs par CSN noteikumu ievērošanu.

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā Latvijas APK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt, pastāv tiesisks regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka iesniedzējs izdarīto administratīvo pārkāpumu atzīst, nožēlo izdarīto un, ka pārkāpumu izdarījis aiz neuzmanības, norādāms sekojošais. Latvijas APK 149.[10] piektās daļas 8.punkts imperatīvi nosaka fiksētu soda apmēru 40,00 EUR par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tādejādi likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šo administratīvo pārkāpumu ir piemērojams konkrēts naudas soda apmērs.

Papildus norādāms, ka iestādei ir tiesības, bet nav pienākums atzīt par maznozīmīgu pārkāpumu gadījumus, kad sods par ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu nepārsniedz 40,00 EUR.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iestāde lūdz tiesu noraidīt iesniedzēja sūdzību.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] pantā noteikto, tiesa iesniedzēja sūdzību izskata rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot lietu izlemj Latvijas APK 289.[6]panta septītajā daļā norādītos jautājumus, kā arī taisa vienu no Latvijas APK 289.[12] pantā norādītajiem nolēmumiem.

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronova 2018.gada 24.oktobra lēmumu Nr. D57/01/512719928/1, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības motivāciju atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

Ceļu satiksmes likuma mērķis, kas nostiprināts likuma 2.panta 1.punktā, ir, tostarp, noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskām un juridiskajām personām piederošo mantu. Tātad Ceļu satiksmes likumā un uz tā pamata izdotajos Ceļu satiksmes noteikumos prasības transportlīdzekļu vadītājiem noteiktas, ņemot vērā visu sabiedrības locekļu intereses.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.pantu, lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu personas saucamas pie administratīvās atbildības.

MK noteikumu Nr.279 CSN 121.6 punkts nosaka, ka krustojumā un tuvāk par 5 m no tā, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921. ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u. tml.).

Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 8.punkts noteic, ka par stāvēšanu krustojumā un tuvāk par pieciem metriem no tā, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis BMW 530, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 2018.gada 21.septembrī plkst. 18:45 bija novietots stāvēšanai protokolā norādītajā laikā un vietā.

Lietā ir strīds par to, vai iesniedzējs ir saucams pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 8.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, vai pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu.

Lietā esošie pierādījumi, kā arī pats iesniedzējs nenoliedz, ka bija novietojis automašīnu stāvēšanai protokolā norādītajā vietā un laikā, nepārprotami pierāda to, ka iesniedzēja transportlīdzeklis ticis novietots stāvēšanai Rīgā, uz Dagdas ielas pie nama Lāčplēša ielā 112A tuvāk par pieciem metriem no krustojuma.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja darbībās konstatējams Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 8.punktā paredzētais administratīvais pārkāpums un ka par minēto pārkāpumu piemērots naudas sods 40,00 EUR apmērā atbilstoši likumā paredzētajai soda sankcijai.

Likumdevējs par Latvijas APK 149.[10] panta 5.daļas 8.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu paredzējis tikai un vienīgi konstantu sodu - naudas sodu 40,00 EUR apmērā. Līdz ar to iestādei izskatāmajā lietā nebija iespējas to mīkstināt pat gadījumā, ja konstatētu atbildību mīkstinošus apstākļus.

Tiesa atzīst, ka iestāde pareizi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus un pieņēmusi likumīgu un pamatotu lēmumu par iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības.

Tiesa atzīst, ka iestāde, izskatot sūdzību, Latvijas APK nosacījumus un prasības nav pārkāpusi, iestāde konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Latvijas APK 21.panta otrajā daļā minēto nosacījumu iestāšanās vēl nenozīmē, ka pārkāpums uzreiz atzīstams par maznozīmīgu, bet gan to, ka minētie nosacījumi ir obligāti, lai izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, vispār rastos pamats un tiesības izvērtēt jautājumu par personas atbrīvošanu no administratīvās atbildības.

Tiesa pievienojas iestādes pārstāvja viedoklim, ka iesniedzēja lūgums piemērot Latvijas APK 21.pantu un atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar Latvijas APK 22.pantu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņošanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Iesniedzējs sūdzībā nav minējis apstākļus, kas būtu atzīstami par īpašiem tādā nozīmē, lai izskatāmo gadījumu atzītu par izņēmuma gadījumu, lai atbrīvotu no administratīvās atbildības, kā arī tiesa no lietas materiāliem tādus apstākļus nekonstatē.

Tiesa atzīst, ka augstākas amatpersonas lēmumā ietvertais detalizētais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tas sniedz pretargumentus sūdzībās norādītajiem motīviem. Tiesa pievienojas lēmumā norādītajai motivācijai, līdz ar to atkārtota tās izvērtēšana šajā nolēmumā nav nepieciešama

saskaņā ar Latvijas APK 289.[13] panta trešās daļas nosacījumiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa nekonstatē tādus procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu augstākas iestādes amatpersonas lēmuma atcelšanai. Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu un sūdzībā izteiktos argumentus, tiesa atzīst, ka sūdzība noraidāma, bet augstākas iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Tas apstāklis, ka iesniedzējam ir cits viedoklis, nenozīmē, ka pārkāpums nav noticis un ka piemērotais sods nav atbilstošs. Ceļu satiksmes apstākļu vērtēšana, pārkāpuma fiksēšana un protokola sastādīšana nav iesniedzēja kompetencē.

Pieņemot iesniedzēja sūdzību, ierosinot un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzēja Satversmes 92.pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā. Netiek pārkāpta arī iesniedzēja nevainības prezumpcija.

Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronova 2018.gada 24.oktobra lēmums Nr. D57/01/512719928/1 un protokols-lēmums Nr. 512719928 ir sastādīts likumīgi un pamatoti, savukārt /pers. A/ sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 149.[10] panta 5.daļas 8.punktu, 243.pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronova 2018.gada 24.oktobra lēmumu Nr. D57/01/512719928/1, ar kuru atstāts negrozīts 2018.gada 21.septembra protokols-lēmums Nr. 512719928, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā no tā pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2019.gada 28.februāra.

Tiesnese: . D.Bērziņa